Forhandlingerne. Naar Redaktionen ikke har ladet Artiklen oversætte, men bringer den i Originalsproget, er det i Haab om, at vore Læsere ikke vil finde det uoverkommelig vanskeligt at læse dette med vort eget saa beslægtede Sprog, men vil benytte Lejligheden til at gøre sig fortrolig dermed. Naar Danske og Svenske rigtig forstaar hinandens Sprog og derved faar Følelsen af Fællesskabet mellem de to Nabonationer, vil dette maaske bidrage til at lette Forstaaelsen ogsaa i andre Retninger. Redaktionen vil med den største Glæde besvare Forespørgsler angaaende Gloser eller Vendinger, naar blot Læseren vil sende os et Brevkort derom.

Den 15. september var en märkelig dag för de finska kvinnorna. Frågan om skyddsålderns höjande (»the age of consent«) för flickor var föremål för diskussion på landtdagen. Redan vid 1907 års landtdag hade fyra petitioner i frågan undertecknade af kvinliga representanter ur svenska, finska, ungfinska och agrarpartierna, inlemnats till landtdagen, som dock ej hann[1]) behandla dem. Petitionerna upprepades vid första landtdagen 1908 i Februari, och tre af dem inlemnades åter i Augusti samma år, då senare landtdagen 1908 sammanträdde. Petitionerna gälde alla strafflagens 20 kap. 7 paragraf som innehåller stadganden om straff för sedlighetsbrott mot minderåriga flickor. Finlands nya strafflag (trädde i kraft 1887) lemnar visserligen relativt stort skydd åt flickor ända upp till 17 år, men den har dock svaga punkter som ovilkorligen fordra reformer. Enligt nu gällande lag får allmänna åklagaran ej, om flickan fylt 12 år, anmäla brottet til åtals väckande utan att flickans föräldrar anmält det för honom å sådant syfte[2]). En annan svag punkt är att straffen i en del fall äro allt för låga, lägsta straff sex månaders fängelse, högsta 8 års tukthus om flickan är under tolf år; lägsta 300 Marks (francs) plikt, högsta 6 månaders fängselse, om flickan är 15, men ej fylt 17 år. Äfven stadgar lagen att om flickan fylt 12 år, som förmildrande omständighet bör betraktas det faktum, att hon förut varit lägrad[3]). Detta lagens stadgande[4]) tyckes dog väl grymt, då man betänker att fråga är om b a r n, ty som sådana böra ju flickor på 12—15 år betraktas. Petitionerna fordrade derför att 1) detta stadgande skulle utgå, 2) att pliktstraffen afskaffas, 3) att de straffsatser, som nu gälla för brott mot flickor under tolf år, utsträckes till kategorin 12—15 år, samt 4) att förbudet rörande allmänna åklagarens inskridande upphäfves äfven beträffande kategorin 12—15 år.

Frågan behandlades i lagutskottet[1]), i hvars betänkande föreslås, at skyddsåldern skulle utsträckes till flickor under 15 år så till vida, att straffen för brott mot flickor af denna ålder skulle höjas, och att allmänna åklagarens åtalsrätt utsträckes till denna kategori, penningeböterna afskaffas; uttrycket »om hon förut varit lägrad« bortfaller; at straffet för sedlighetsbrott mot flicka som fylt 15 år, bortfallar om parterna ingått äktenskap med hvarandra[2]).

Äfven anhålles i betänkandet om utredning huruvida i strafflagen kunde ingå straffbestemmelser för den som begår sedlighetsbrott mot minderårig gosse. Betänkandet åtföljas af tvenne reservationer, den ena undertecknad af domaren Saraste och representanten Tulikoura, hvilka önska bibehålla penningeböterna, och den andra, undertecknads, som motsätter sig bibehållande af förbudet mot allmänna åklagarens rätt att inskrida om flickan fylt 15 år, samt polemiserar deremot, att straff för f ö r s ö k till sedlighetsbrott ej finnes stadgadt.

Detta betänkande var föremål för diskussion i landtdagen ofvan nämda 15. september. När klockan ringde till tecken att plenaren skulle begynna, såg man kvinnor i små grupper på två och tre samtala med hvarandra. Nemlig ur de fyra s. k. borgerliga partierna, ty socialdemokraterna hafva förhållet sig passiva i frågan och deltoge icke heller nu i diskussionen på ett undantag när.

Debatten öppnades af hofrättsrådet Saraste, som i sin egenskap af domare försvarade sin reservation mot pliktstraffets afskaffande.

---

[1]) naaede.
[2]) Øjemed.
[3]) krænket.
[4]) Bestemmelse.

[1]) Lovudvalget.
[2]) Enligt gällande lag är äktenskapsåldern 15 år, enligt den af landtdagen 1907 antagna lagen blefve den höjd till 17 år, men stadgandet att genom särskildt tillstånd af monarken ingå äktenskap vid 15 år, kvarstår.